

odlišných od základů, na nichž spočívala organizace a kompetence municipálních výborů býv. komitátů na Slovensku ve smyslu zák. čl. XXI : 1886. Nesluší zejména přehlížeti, že nová župní zastupitelstva na Slovensku nejsou právními nástupci municipálních výborů býv. komitátů, nýbrž že nová župní zastupitelstva odvozují svoji kompetenci výhradně v cit. zák. č. 126 z r. 1920, pokud se týče z jiných zákonů vydaných česl. republikou; to plyne zcela nepochybně z ustanovení § 6 cit. zákona č. 126, podle něhož dosavadní kompetence municipálních výborů v býv. komitátech přešla na nové žup. úřady, tedy nikoli však na nová žup. zastupitelstva.

Jsou-li však nová žup. zastupitelstva orgány, jež se celou svojí strukturou liší od municipálních výborů býv. komitátů a došla-li v cit. zák. č. 126 z r. 1920, který jest právě základem organizace i kompetence nových župních zastupitelstev, výrazu zásada, že kromě případů v zákoně výslovně uvedených nelze usnesení nových žup. zastupitelstev vydaná podle §§ 30 a 31 cit. zákona z r. 1920 naříkati opravnými prostředky v pořadí stolic správních, pak nelze, jak st-l mylně za to má, otázku přípustnosti instančních opravných prostředků proti usnesením nových žup. zastupitelstev vůbec posuzovati podle oněch právních norem, jež připouštějí do usnesení municipálních výborů býv. komitátů opravný prostředek k vyšší stolič správni — totiž podle § 8 zák. čl. XXI : 1886 a § 2 zák. čl. XX : 1901. Jak jde zcela nepochybně na jevo, z ustanovení článku 7 cit. zák. č. 126 z r. 1920, mohou právní normy platné na Slovensku před účinností tohoto zákona, v rámci nové župní organizace provedené tímto zákonem vůbec platiti pouze potud, pokud tomuto zákonu neodporují. Ono ustanovení § 8 zák. čl. XXI : 1886 a § 2 zák. čl. XX:1901, jež připouštějí do usnesení munic. výborů býv. komitátů opravný prostředek k vyšší stolič správni, odporují však cit. zákonu č. 126 z r. 1920, když tento zákon, který organisoval nová župní zastupitelstva na základě zcela odlišném od organizace munic. výborů býv. komitátů, vyslovil právě zásadu, že kromě případů v zákoně výslovně uvedených není do usnesení nových žup. zastupitelstev přípustným další opravný prostředek k vyšší stolič správni.

Z těchto úvah plyne tedy, že žal. úřad v daném případě právem odmítl odvolání, jež st-l podal z usnesení žup. zastupitelstva, jako nepřipustný opravný prostředek.

Č. 5149.

Inženýrské komory. — Technikové soukromí:
* **Není zanedbání povinností k inženýrské komoře (§ 19 zákona č. 185/20), nedostaví-li se k jednání čestné rady inženýr obeslaný k němu s doložkou, že nedostaví-li se, bude řízení provedeno bez jeho přítomnosti.**

(Nález ze dne 24. listopadu 1925 č. 22.541).

V ě c: Ing. Jindřich K. v Praze proti zemské správě politické v Praze o disciplinární nález.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Disc. nálezem čestné rady pracovní sekce představenstva komory pro Čsl. republiku v Praze z 22. srpna 1923, vynesným podle § 19 zák. z 18. března 1920 č. 185 Sb., byl st-l uznán vinným přestupkem nevážnosti k inž. komoře a neplnění členských povinností, poněvadž na vyzvání, aby se dostavil před čestnou radu ve věci nedodržení sazebních tabulek inž. komory na práce zeměměřičské, vypsané stpú-em, tak neučinil a svoji nepřítomnost neospravedlnil. Tím zanedbal své povinnosti ke komoře a dopustil se značné nepřístojnosti, začož mu udělena byla důtka.

Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno odvolání z tohoto nálezu, jímž, jak se v rozhodnutí praví, byla st-li udělena důtka pro neplnění povinností vůči inž. komoře a to z důvodů v odpor vzatého nálezu a těchto dalších důvodů: Přípisem z 1. srpna 1923 neomluvil st-l dostatečně své nedostavení se k řízení čestné rady, neudav vůbec ani příčiny tohoto nedostavení se, a čestná rada byla tudíž oprávněna závažnými a prokázanými důvody neospravedlněné jeho nedostavení se pokládati za neplnění povinnosti vůči inženýrské komoře ve smyslu § 19 zák. č. 185/1920. Upozornění v pozvání pracovní sekce k řízení čestné rady, že toto řízení v případě nedostavení se st-le bude provedeno v jeho nepřítomnosti, neznamená osvobození od povinnosti dostaviti se před čestnou radu, když není závažných a prokázaných důvodů toto dostavení se znemožňujících.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Obeslání st-le z 18. července 1923 k jednání před čestnou radu na den 6. srpna 1923 má doložku: Žádáte se, abyste se určitě dostavil, jinak řízení bude provedeno bez Vaší přítomnosti. Touto doložkou bylo dáno st-li na vůli, chce-li se k řízení dostaviti či nikoliv a bylo mu pohroženo, že nedostaví-li se, bude řízení provedeno i za jeho nepřítomnosti. Použil tudíž st-l pouze práva jemu daného, když se k řízení nedostavil a vzal tím na sebe pouze nebezpečí, že bude souzen in contumacia. Použil-li st-l toliko práva pracovní sekci inž. komory jemu v obeslání výslovně poskytnutého, nemohl se tím dopustiti zanedbání nějaké povinnosti vůči komoře, a není se zákonem ve shodě, když nař. rozhodnutí v tomto jednání neplnění povinnosti vůči komoře shledalo a st-le za ně potrestalo.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Č. 5150.

O b e c n í v o l b y: K výkladu výrazů »bydliště« a »bydleti« v § 2 zák. o stálých seznamech voličských a § 4 ob. řádu vol.

(Nález ze dne 24. listopadu 1925 č. 22.542.)

V ě c. František V. v P. proti zemské správě politické v Praze o členství v obecním zastupitelstvu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem z 19. února 1924 uznala osp v P., rozhodující dle § 10, odst. 5 č. 2 a odst. 6 zák. ze 14. července 1922 č. 253 Sb.,